

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΡΓ. ΠΟΥΛΙΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Υψηλάντου 17. Καλλιθέα Τ.Κ. 176-75

Τηλ: 210-94.09.788 Fax: 210-94.03.168

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΤΑΡΛΗ ΣΤΗΝ ΑΧΛΑΔΑ

Ο Νταρλής και η Αχλάδα είναι δυο χωράφια της ίδιας περιοχής. Και τα δυο είναι στην περιοχή Μώλου Πάρου. Ο Μώλος είναι ανατολικά της Πάρου, ακριβώς απέναντι από τα λειβάδια της Νάξου.

Ο Μώλος είναι από της ωραιότερες παραλίες της Πάρου και ίσως η καθαρότερη της Ελλάδος. Ακόμη δεν έχει οικοδομηθεί.

Ο Νταρλής είναι ιδιοκτησία, Δαμιανού Παυλάκη, από τον Ντραουλά (Πρόδρομος). Πως πήρε αυτό το όνομα δεν το γνωρίζω.

Η Αχλάδα ήταν μέχρι πρόσφατα, ιδιοκτησία, Αναργ. Νικολ. Πουλίου, από τη Μάρπησσα. Το όνομα το πήρε από το σχήμα που έχει το χωράφι. Μοιάζει με αχλάδι (κρυστάλι). Και τα δυο χωράφια απέχουν από τη θάλασσα περίπου 300 μέτρα και έχουν πρόσοψη, στον κεντρικό δρόμο (άσφαλο).

Τα χωράφια αυτά, στην κατοχή και μετά την κατοχή, χάρις στους εργατικούς ιδιοκτήτες τους Δαμιανό Παυλάκη και Ανάργυρο Πούλιο, στους φιλότιμους αυτούς εργάτες «ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ΓΗ», χάρις στην έντονη και επιμελημένη καλλιέργεια, κυρίως σε δημητριακά παρήγαγαν μεγάλες ποσότητες προϊόντων, αρίστης ποιότητας (αντί λιπάσματα κοπριά), άλλωστε που να βρεθούν λιπάσματα. Θρέψανε -- ντόπιους και ξένους εργάτες, που συγκεντρώθηκαν, στην Πάρο την κατοχή (η Πάρος είχε ονομασθεί Καναδάς). Ουδείς πείνασε. Οι τεμπέληδες πεινάσανε.

Τα χωράφια αυτά είναι ποτισμένα με πολύ ιδρώτα. Πριν βγει ο ήλιος άρχιζε το μεροκάματο και σταματούσε με το βασίλευμα. Σχεδόν κάθε μέρα εργαζόντουσαν, στα χωράφια αυτά με τη συμπαράσταση των οικογενειών τους. Ένας μόνιμος συμπαραστάτης, του Ανάργυρου, του Πατέρα Μου, στην Αχλάδα, ήμουν και εγώ, από το 1940 έως το 1955. Κάθε πρωί από τα χαράματα, κασίκες και γαϊδούρια ξεκινάγαμε, για την Αχλάδα, άλλοτε «ΠΕΖΗ» και άλλοτε «ΕΠΟΧΟΥΜΕΝΟΙ». Στο δισάκι ψωμί σκληρό, ελιές, τυρί από τη βούτα, ντομάτες, από την Αχλάδα και το Φλασκό γεμάτο κρασί.

Κάτι ανάλογο έκανε και ο Δαμιανός από τον Ντραουλά. Εκείνος ερχόταν μέσω του χωριού Μαρμάρων.

Τις περισσότερες φορές συναντόμεθα, στον Άγιο Ελευθέριο. Είναι τρίστρατο, Μαρμάρων, Μαρπήσσης και Μώλου. Από τον Άγιο Ελευθέριο ο δρόμος γίνεται ένας και συνεχίζαμε.

Στο τρίστηρατο αυτό ανταλλάσσαμε την πρωϊνή μας καλημέρα και ο ένας γεωργός έδινε αναφορά, στον άλλο τι δουλειές έχει να κάνει σήμερα, πως θα τις κάνει προκειμένου η απόδοση να είναι μεγαλύτερα.

Ο Δαμιανός αν και λίγο μεγαλύτερος, μου συμπεριφερόταν με πολύ οικειότητα. Μου παραχώρησε πολλά δικαιώματα ισοτιμίας, με συνέπεια, σιγά σιγά και εγώ να τον προσφωνώ Δαμιανό.

Τα χωράφια μας ήταν χωριστά. Η Αγάπη μας, η Εκτίμησή μας, η Φιλία μας, τα Αισθήματα και οι Καρδιές μας, ευτυχώς, όλο και πιο κοντά. Πολύ κοντά.

Σήμερα ο Δαμιανός, στον Ντραουλά, εγώ στην Αθήνα. Νιώθουμε, ότι ζούμε πολύ κοντά.

Τα παιδιά του, Στρατής, Σπύρος και Γιώργος, μικρότερα από εμένα, είναι φίλοι μου. Η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Η αγάπη μου, προς το Δαμιανό σήμερα απλώνεται και στα παιδιά του. Και τα τρία αγόρια του είναι παιδιά μου, αδέρφια μου, φίλοι μου. Είμαι ευτυχής.

Δαμιανέ μου σου εύχομαι μακροζωία, για να τους καμαρώνεις καθώς και τις κόρες σου, Παρασκευή - Μαριγούλα, Ιωάννα και Βασιλική.

Χριστός Ανέστη

Με πολύ αγάπη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ, 27.04.2014

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΟΥΛΙΟΣ
ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΥΚΛΑΔΙΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 17 – ΚΑΛΛΙΘΕΑ Τ.Κ. 176-75
ΤΗΛ. 210-94 09 788 – ΦΑΞ. 210-94 03 168